

Redactioneel

Sexe-differentie en het vrouwelijke vormen het onderwerp van de eerste twee artikelen, zij het op verschillende wijze. In het artikel 'Vrouwelijke rede en symbolisch geweld' stelt Helga Geyer-Ryan zich de vraag: waarom is de allegorie van de wijsheid vrouwelijk, terwijl de vrouw historisch gezien is uitgesloten van instituties die de rede belichamen. Aan de hand van twee voorbeelden, het Griekse drama 'Medea' en de zogenaamde 'shell-shock', een uitbarsting van mannelijke hysterie tijdens de Eerste Wereldoorlog, deconstrueert zij de filosofische oppositie mannelijk/redelijk - vrouwelijk/niet-redelijk. Waar de filosofie het redelijk spreken van de vrouwen onderdrukt, duikt dit in andere vertogen, bijvoorbeeld in het Griekse drama, weer op.

Terwijl Geyer-Ryan min of meer terloops gebruik maakt van het werk van Derrida, vormt dit de expliciete inzet van Veronica Vasterling in haar artikel 'Lacan en Derrida: psychoanalyse of filosofie?'. Derrida heeft de psychoanalytische theorie van Lacan gekritiseerd als 'fallogocentrisme', wat menig feministische lezer(es) plausibel in de oren zal klinken. Vasterling zet niettemin kanttekeningen bij het alternatief dat Derrida hiervoor in de plaats lijkt te stellen. Dit artikel laat zich goed lezen in aansluiting op het artikel van Ger Groot in *Krisis* nr. 33 en als voorzetje op de discussie over *De gestolen brief* van Edgar Allan Poe (zie mededelingen).

De volgende twee artikelen hebben het werk van de Tsjechische auteur Milan Kundera tot onderwerp. De Pool Marek Leski meent dat de impliciete verheerlijking van de lichtheid die hij in *De ondragelijke lichtheid van het bestaan* onderkent, de roman tot een expliciet anticonservatief werk maakt. Daardoor verliest de roman zijns inziens aan levensechtheid en wordt een groteske. Ries van der Wouden reageert op deze stelling. Hij meent dat Leski het verschil tussen een filosofische en een literaire verhandeling mist. Leski interpreteert Kundera's betoog te letterlijk en te politiek.

In de column houdt Cyrille Offermans een pleidooi voor een 'antipolitieke' houding, die echter geenszins verward mag worden met een a-politieke houding.

De discussie-rubriek bevat deze keer twee reacties op eerder geplaatste artikelen in *Krisis*. En in het review-artikel aandacht voor de commotie die het boek van Farias over Heidegger in Frankrijk heeft losgemaakt en voor recente Franse literatuur over Heidegger. Tot slot de recensies en mededelingen.